

підставі поступового занурення іноземного студента у мовне середовище і формування «штучного голоду» – постійної потреби мозку у новій інформації.

Необхідно також відзначити, що іноземні студенти, які здобувають освіту в Україні, знаходяться зараз одночасно у двох україномовних середовищах – у реальному і віртуальному, тому методика викладання УМІ обов'язково зобов'язана враховувати цю ситуацію, систематично, послідовно і всебічно оцінюючи взаємодію цих двох середовищ, пропонуючи раціональні шляхи їх інтеграції у навчальний процес. У зв'язку з цим одним з найбільш важливих завдань, що повинно бути вирішеним у курсі УМІ, є формування умінь самостійної роботи і подальшої самоосвіти за допомогою організації самостійної пізнавальної діяльності у комп'ютерному середовищі.

Отже, використання Інтернет-ресурсів та телекомунікаційного середовища у викладанні української мови як іноземної дає можливість повніше реалізувати дидактичний принцип наочності в навчанні, забезпечити ефективне формування комунікативної компетенції та оволодіння вмінням сприйняття і переробки інформації, здобутої з професійно орієнтованого тексту, та створити умови для об'єктивного контролю та самоконтролю.

Література

1. Виселко А. Викладання української мови як іноземної за методикою занурення [Електронний ресурс] / Андрій Виселко // Актуальні питання організації навчання іноземних студентів в Україні: III Міжнародна науково-методична конференція, Тернопіль 18 – 20 травня 2016 р. - Режим доступу до ресурсу: <https://core.ac.uk/download/pdf/131442963.pdf>

2. Пассов Е.И. Принципы иноязычного образования, их система и иерархия: Материалы к докладу на XIII Конгрессе МАПРЯЛ (Гранада, Испания, 13-20 сентября 2015 года) / Е.И. Пассов. – Липецк, 2015. – 143 с.

Рябих М.В., канд. пед. наук, доцент

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна

ВПЛИВ РІДНОЇ МОВИ НА ЗАСВОЄННЯ ІНОЗЕМНОЇ

Проблема впливу рідної мови на вивчення іноземної відбувається на формуванні методів навчання іноземної мови. Частина методик повністю заперечує використання рідної мови в процесі вивчення іноземної. Так реакцією на критику широко використовуваному протягом багатьох років граматико-перекладного методу стала поява прямого методу і його модифікацій, де, або повністю, або частково заперечувалося використання рідної мови при навчанні іноземної. Використовуючи рідну мову, стверджували прихильники прямого методу, ми не зможемо сформувані в учнів відчуття чужої мови. Такий шлях вивчення мови вбачався більш простим і більш коротким. Проводячи аналогію з природним способом засвоєння рідної мови прихильники такого методу намагалися знайти підтвердження правильності цих положень. Слід, однак, зауважити, що їх висновки видаються непослідовними й не охоплюють повний спектр умов, які впливають на формування системи іноземної мови у свідомості індивіда. Досить проаналізувати теорію ідентичності, щоб довести нелогічність висновків прихильників прямих або «природних» методів. Адже для того, щоб створити

умови, аналогічні тим, які існують при засвоєнні рідної мови, необхідно відтворити відповідне мовне середовище на заняттях іноземної мови. Таке викладання здійснювалося б лише на іноземній мові, використовувало безперекладне розкриття значень лексичних одиниць і граматичних явищ з використанням різних засобів наочності. Засвоєння нового матеріалу базувалося б на використанні мовних зразків, які, як відомо, є лише одним з трьох типів навчальної інформації, які можна застосовувати в мовній аудиторії.

Іншими недоліками прямого методу і його модифікацій можна назвати наступні: перебільшення ролі усного мовлення по відношенню до інших видів мовленнєвої діяльності; перебільшення ролі індукції як єдиного способу засвоєння граматичних правил; ігнорування вже сформованих у процесі засвоєння рідної мови категорій мислення, які, ймовірно, є ідентичними для багатьох інших мов.

Інші автори також погоджуються з тим, що висновки про шкоду використання рідної мови при вивченні іноземної є, щонайменше, неспроможними, і що рідну мову потрібно «видалити» з мовних аудиторій [2]. Вважається, що це думка особливо поширена при навчанні англійської як іноземної, де існує тенденція використовувати в якості викладачів виключно носіїв мови, навіть якщо у них немає досвіду такого викладання. Ці автори відзначають, що така практика пов'язана перш за все з комерційною стороною питання, престижем і забобонами, і не підкріплюється серйозними науковими дослідженнями.

Деякі автори також указують на те, що багато учнів хотіли б мати в якості викладачів носіїв мови через побоювання, що не «носії» мають акцент і будуть робити помилки [3]. Однак вони цілком справедливо відзначають, що велика частина іншомовної інформації повинна виходити саме з автентичних джерел, а не від викладача.

На думку автора, для забезпечення ефективного засвоєння іноземної мови в умовах відсутності мовного оточення студентам перш за все потрібно забезпечити якісну орієнтувальну основу дії, і використання рідної мови частково вирішує цю проблему [1].

Література

1. Рябих М.В. Методика навчання студентів мовних спеціальностей форм способу та часу англійського дієслова: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.02 / Рябих Микола Володимирович. – К., 2004. – 150 с.
2. Should L1 be used in EFL classes? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://myenglishpages.com/blog/11-efl-classes>.
3. Using the mother tongue to teach another tongue. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.languageinstinct.blogspot.com/2006/11/using-mother-tongue-to-teach-another.html>.